

týpí jako domov

AŽ SE JARO ZEPTÁ...

V jednom ze starých českých rčení se nás jaro ptá, co jsme dělali o dlouhých zimních večerech.

To je tak. Vyjedete na první jarní táboření, hrozně se těšíte, už už chcete cítit tu vůni ohně a řeknete si: „Ach jo, to jsem si chtěla udělat, to by se teď hodilo.“ Anebo: „To je skvělé, to je dobře, že jsem si to v zimě vyrobila.“ Vyberte si, je to jen vás.

Ještě nějakou dobu potrvá zima, s dlouhými večery, kdy stejně býváte doma. Tak proč si něco nevyrobit, co mi na jaře nebo v létě udělá radost. Někdy stačí maličkost, jindy se pustíme do větších projektů.

Krásně se dají za pár hodin ušít indiánské šaty nebo věci, které každý woodcrafter potřebuje stále na táboření. Stačí bavlněná látka se vzorem například malých kytíček, dvě stuhy a šicí stroj (a ani ten není vždy potřeba). Tyto šaty jsou jednoduché tím, že mají jen rovné švy, takže to opravdu není těžké.

Anebo pytlík na křesadla. Krásná práce s kůží a korálky. Nejprve vybereme korákový vzor, který pak na jednu část vykorálkujeme. Oba díly sešijeme, nastříháme trásně a dozdobíme. A při každém rozdělávání ohně budete mít radost z dobře odvedené práce.

A co teprve obal na nůž! Třeba z nevydělávané kůže. Pomaluje se tuší a hlinkami, pak jen kůži ohneme a spojíme řemínkem. Uprostřed je potřeba dovnitř všít proužek kůže, aby nám nůž neprořízl švy. Pár korálků na ozdobu nakonec. Také nic přehnaně složitého.

Ale někdy stačí i něco opravdu jednoduchého a už to udělá radost. Co pytlík na misku nebo na lžici? Pytlíků totiž není nikdy dost – a jak pak v týpí pěkně vypadají! To už zvládne každý a přece to udělá velkou radost.

Nejdůležitější na tom je, že si něco vyrobíme sami. Ten pocit: tohle jsem si vyrobil vlastníma rukama! Samozřejmě každý neumí všechno, ale každý z nás umí něco. Jen někdy musíme přijít na to, co. Snažme se něco vyrobit, snažme se prostě začít.

K tomu jsou dlouhé zimní večery nejlepší. Když pak bereme do ruky věci, o kterých víme, že nám dobře poslouží na táboření, začínáme se těšit na jaro. A kde se vyrábí nejlépe? Ve společnosti kamarádů! Každý něco dělá, přitom se dá tak skvěle povídat. Ale i doma u televize se dá bez problémů třeba sešívát koženým řemínkem.

Tak ahoj na jaře. Já teď právě dokončuji indiánskou taneční peruť. A co vy?

Kateřina Pejšová – Lasík
Foto: Martin Pejša – Medvěď

